

- 3) Czy funkcja referendarza przy Cour de cassation, którego zadania są określone przez art. 135a Code judiciaire, jest zatrudnieniem w administracji publicznej w rozumieniu art. 45 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a w konsekwencji stosowanie art. 45 i 49 tego traktatu, a także dyrektywy 2005/36 z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych jest wykluczone przez ww. art. 45 ust. 4?
- 4) Jeśli art. 45 i 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także dyrektywa 2005/36 z dnia 7 września 2005 r. mają zastosowanie w niniejszym przypadku, to czy normy te należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby komisja konkursowa zajmująca się rekrutacją na stanowiska referendarzy przy Cour de cassation uzależniała dopuszczenie do tego konkursu od posiadania dyplomu doktora lub licencjata prawa wydanego przez uniwersytet belgijski lub od uznania przez Wspólnotę Francuską, właściwą ds. nauczania, że dyplom magistra, wydany skarżącemu przez francuski uniwersytet w Poitiers, jest równoważny ze stopniem doktora, licencjata lub magistra prawa przyznawanym przez uniwersytet belgijski?
- 5) Jeśli art. 45 i 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także dyrektywa 2005/36 z dnia 7 września 2005 r. mają zastosowanie w niniejszym przypadku, to czy normy te należy interpretować w ten sposób, że nakładają one na komisję konkursową zajmującą się rekrutacją na stanowiska referendarzy przy Cour de cassation obowiązek porównania kwalifikacji skarżącego, wynikających z posiadanych przez niego dyplomów oraz doświadczenia zawodowego, z kwalifikacjami uzyskiwanymi wraz ze stopniem doktora lub licencjata prawa przyznawanym przez uniwersytet belgijski, a w stosownym przypadku do nałożenia na niego środka wyrównawczego, o którym mowa w art. 14 dyrektywy 2005/36?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255, s. 22).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te
Antwerpen (Belgia) w dniu 20 czerwca 2014 r. – Imtech Marine Belgium NV przeciwko Radio
Hellenic SA**

(Sprawa C-300/14)

(2014/C 303/31)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Imtech Marine Belgium NV

Strona pozwana: Radio Hellenic SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy stanowi naruszenie art. 288 (wersji skonsolidowanej) traktatu z dnia 25 marca 1957 r. o funkcjonowaniu Unii Europejskiej sytuacja, gdy nie stosuje się bezpośrednio rozporządzenia (WE) nr 805/2004 ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych, ponieważ:

— ustawodawca belgijski zaniechał transpozycji tego rozporządzenia do prawa belgijskiego, oraz

— ustawodawca belgijski zaniechał włączenia do prawa belgijskiego – pomimo że te możliwości przewiduje w ramach sprzeciwu i apelacji – postępowania w przedmiocie kontroli?

- 2) W wypadku udzielania odpowiedzi przeczącej na pytanie 1: Co należy rozumieć pod pojęciem „kontrol[ia] orzeczenia” w rozumieniu art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych? Czy postępowanie dotyczące kontroli orzeczenia musi być przewidziane tylko w wypadku, gdy doręczenie lub powiadomienie dotyczące wezwania/pisma wszczynającego postępowanie nastąpiło zgodnie z art. 14 rozporządzenia nr 805/2004, czyli bez potwierdzenia odbioru? Czy prawo belgijskie w ramach sprzeciwu na podstawie art. 1047 i nast. Belgisch Gerechtelijk Wetboek (belgijski kodeks sądowy) i apelacji na podstawie art. 1050 i nast. Belgisch Gerechtelijk Wetboek nie zapewnia wystarczających gwarancji w celu spełnienia kryterium „postępowania dotyczącego kontroli” zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 804/2004?
- 3) Czy art. 50 Belgisch Gerechtelijk Wetboek, zgodnie z którym wyznaczone pod sankcją przepadku terminy z art. 860 ust. 2, 55 i 1048 Belgisch Gerechtelijk Wetboek w wypadkach siły wyższej lub w związku z wystąpieniem nadzwyczajnych okoliczności, co do których zainteresowane podmioty nie ponoszą winy, mogą być przedłużane, oferuje wystarczającą ochronę w rozumieniu art. 19 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 805/2004?
- 4) Czy nadanie zaświadczenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych stanowi orzeczenie sądowe, o wydanie którego należy wniesić w drodze pisma wszczynającego postępowanie? Jeśli tak: Czy sędzia musi nadać zaświadczenie a sekretarz musi wykazać nadanie zaświadczenia?
- Jeśli nie: Czy zadanie polegające na nadaniu zaświadczenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego może należeć do sekretarza?
- 5) W wypadku, gdy nadanie zaświadczenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego nie stanowi orzeczenia sądowego: Czy wnioskodawca, który nie wniósł o nadanie zaświadczenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego w drodze pisma wszczynającego postępowanie może w późniejszym terminie – czyli po uzyskaniu prawomocności przez to orzeczenie – wystąpić z wnioskiem do sekretarza o nadanie zaświadczenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego?

(¹) Dz.U. L 143, s. 15.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 24 czerwca 2014 r. – Pfothenhilfe-Ungarn e.V. przeciwko Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

(Sprawa C-301/14)

(2014/C 303/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pfothenhilfe-Ungarn e.V.

Strona pozwana: Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Uczestnik postępowania: Vertreter des Bundesinteresses przy Bundesverwaltungsgericht